

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/997/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712210210
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712210210.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Česká republika, s.r.o., IČO: 25117483, so sídlom v Českej republike, Praha, Novodvorská č. 994/138, zastúpeného právnym zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., IČO: 36613843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, v mene ktorého pred súdom konaná Mgr. Tomáš Kušník, advokát a konateľ, proti odporkyni J. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v A., č. XX, ktorej pobyt nie je známy, zastúpenej Danielou Ťažkou, pracovníčkou Okresného súdu Brezno, ako opatrovníkom, za účasti Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, so sídlom v Prešove, Námestie Legionárov č. 5, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 1.040,89 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 16C/160/2013-102 zo dňa 12.02.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania v sume 83,34 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol (prvý výrok), odporkyni náhradu trov konania proti navrhovateľovi nepriznal (druhý výrok) a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania v sume 250,64 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku (tretí výrok). Vychádzal zo skutkového zistenia, že právny predchodca navrhovateľa Beneficial Finance a.s. a odporkyňa uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.03.2008, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver v sume 796,65 € (24.000,- Sk) na kúpu tovaru; z dôvodu nesplácania úveru zo strany odporkyne právny predchodca navrhovateľa odstúpil od uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere listom zo dňa 08.08.2008 a oznámil jej dlžnú sumu 1.040,89 € (31.358,- Sk) ku dňu odstúpenia; zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.11.2008 bola predmetná pohľadávka proti odporkyni postúpená na navrhovateľa. Podľa právneho posúdenia okresného súdu sa na spornú zmluvu o spotrebiteľskom úvere subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník, v dôsledku odstúpenia od spornej zmluvy o spotrebiteľskom úvere došlo k jej zrušeniu od počiatku a týmto dňom vznikla zmluvným stranám povinnosť vrátiť si navzájom poskytnuté plnenia; nárok navrhovateľa uplatnený návrhom preto posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia; v dôsledku vznesenej námietky premičania zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporkyne uzavrel, že nakoľko dvojročná premičacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť dňa 08.08.2008 a navrhovateľ

podal návrh na začatie konania na súd až dňa 29.06.2012, jeho nárok je premlčaný; preto prihladol na dôvodne vznesenú námietku premlčania a návrh navrhovateľa zamietol. Okresný súd rozhodol s poukazom na ustanovenia § 52, § 54 ods. 1 a 2, § 48 ods. 2, § 457 a § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), keď právo na náhradu trov konania vzniklo plne úspešnej odporkyni ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne; nakoľko odporkyni žiadne trovy nevznikli, náhradu trov konania proti navrhovateľovi jej nepriznal; vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania podľa vyčíslenia tak ako si ich uplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 01.04.2014 (č.l. 107-111 spisu v spojení s č.l. 112-116 spisu), nesúhlasil s rozsudkom okresného súdu a navrhol jeho zmenu tak, že odvolací súd jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovie, resp. napadnutý rozsudok okresného súdu zruší a vráti vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil aj trovy odvolacieho konania. Okresnému súdu vyčítal nesprávne právne posúdenie veci. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že jeho nárok je premlčaný. Vyjadril názor, že medzi jeho právnym predchodcom a odporkyňou vznikol uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere obchodný záväzkový vzťah, preto okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď premlčanie uplatneného nároku posúdil podľa Občianskeho zákonníka. Sporná zmluva je tzv. absolútnym obchodom a pri posudzovaní premlčania nároku je potrebné aplikovať úpravu Obchodného zákonníka. Dôvodil, že ustanovenie o premlčaní nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa a nejde ani o ustanovenie, ktoré by diskriminovalo spotrebiteľa vo vzťahu k veriteľovi, preto nie je možné na otázku premlčania aplikovať použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. V tomto smere poukázal na rozhodnutia súdov v Českej republike, najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo/1750/2010 zo dňa 31.10.2012 ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013. V prejednávanej veci bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka; jeho právny predchodca listom zo dňa 08.08.2008 odstúpil od zmluvy uzavretej s odporkyňou a určil lehotu na plnenie do 12.08.2008; návrh na začatie konania bol okresnému súdu doručený dňa 29.06.2012; nestotožňuje sa názorom okresného súdu, že v tomto prípade ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, na premlčanie ktorého sa vzťahuje ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka, ale návrh bol podaný pred uplynutím premlčacej doby, ktorá je v súlade s ustanovením § 397 Obchodného zákonníka štvorročná a začala plynúť od účinnosti odstúpenia od zmluvy. Vo vzťahu k nesúhlasu s názorom okresného súdu, že vo veci ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, poukázal na rozdielne účinky odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka a vyjadril názor, že v dôsledku odstúpenia od zmluvy s odporkyňou nezanikla jej povinnosť vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky s úrokmi, keď táto povinnosť zostáva pohľadávkou zo zmluvy. Na základe uvedeného navrhol zrušenie rozsudku okresného súdu alebo jeho zmenu tak, že odvolací súd jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Vedľajší účastník na strane odporkyne vo vyjadrení zo dňa 06.05.2014 (č.l. 125-131 spisu) k odvolaniu navrhovateľa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za správny. Vo vyjadrení podrobne analyzoval stav právnej úpravy spotrebiteľských úverov z hľadiska aplikácie Občianskeho zákonníka, resp. Obchodného zákonníka. Stotožnil sa s názorom okresného súdu o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou, o tom, že v prípade spornej zmluvy ide o spotrebiteľský úver a o premlčaní uplatneného nároku podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní bezdôvodného obohatenia. Podrobne obhajoval svoj nárok na priznanú náhradu trov konania. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a súčasne uplatnil vyčíslené trovy odvolacieho konania.

Vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne doručil odvolací súd právnenému zástupcovi navrhovateľa na vedomie (č.l. 157 spisu).

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie a napadnutý rozsudok okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje; odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správne skutkové a právne závery; odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci, stotožňuje sa so záverom okresného súdu o premlčaní uplatneného nároku navrhovateľa, keď odvolacie námietky navrhovateľa nemohli prívodiť obsahovú zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Zo spisu vyplýva skutkový stav tak ako ho uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Okresný súd dospel k záveru, že sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere zanikla v dôsledku odstúpenia od zmluvy zo strany veriteľa (právneho predchodcu navrhovateľa), dvojiročná premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia ako plnenia, ktorého právny dôvod neskôr odpadol, začala plynúť dňa 08.08.2008, kedy sa veriteľ dozvedel o odpadnutí právneho dôvodu plnenia a márne uplynula pred začatím konania dňa 29.06.2012, keď premlčanie uplatneného nároku posudzoval okresný súd podľa Občianskeho zákonníka.

Predmetom konania bol záväzok odporkyne, ktorý vznikol zo zmluvy o (spotrebiteľskom) úvere. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporkyňu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporkyne založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere bolo správne aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv).

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ spotrebiteľ vstúpi s podnikateľom do obchodného záväzkového vzťahu, na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Z hľadiska posudzovanej otázky je pre odporkyňu ako spotrebiteľa nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednávajúcu vec plynie z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy), ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie (arg. „...ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je

spotrebiteľ, použijú sa vždy...“). V zmysle § 54 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka si odporkyňa ako spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie len z dôvodu, že uzavrela zmluvu podľa Obchodného zákonníka.

Na základe uvedeného je zrejmé, že bez ohľadu na skutočnosť, že sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere má charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu, na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Aplikáciu Občianskeho zákonníka na premlčanie nároku, ktorý vyplynul zo zmluvy o úvere, neoznačil za rozpornú z ústavou ani ústavný súd (pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.06.2013, v ktorom ústavný súd skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku, nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa). Túto výkladovú prax súdov definitívne potvrdil aj zákonodarca novelizáciou Občianskeho zákonníka vykonanú zákonom č. 102/2014 Z. z. a to doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka o poslednú vetu, podľa ktorej „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“; z autentického výkladu zákonodarcu teda vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide aj o posudzovanie otázky premlčania, aj keby sa na právny vzťah mala aplikovať právna úprava Obchodného zákonníka; aj keď účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 01.04.2015, predmetné ustanovenie predstavuje zakotvenie tohto výkladu ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení pred uvedeným doplnením priamo do Občianskeho zákonníka (t.j. cieľom novely je iba výslovne vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorého účastníkom je spotrebiteľ). Na základe uvedeného je zrejmé, že právne posúdenie veci okresným súdom, ktorý na otázku premlčania uplatneného nároku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere aplikoval Občiansky zákonník bolo správne. Tento záver nespochybňuje ani navrhovateľom označená judikatúra (najmä uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013), ktorá vychádza z odlišnej skutkovej situácie, kedy predmetom konania nebol uplatnený nárok veriteľa (resp. jeho právneho predchodcu) proti spotrebiteľovi, ale regresný nárok ručiteľa, ktorý po plnení za dlžníka uplatnil proti nemu svoju regresnú pohľadávku, kedy v konaní už nebol rozhodujúci spotrebiteľský charakter právneho vzťahu.

Nie je rozhodujúce, že námietku premlčania neuplatnila samotná odporkyňa ako dlžníčka, ale uplatnil ju vedľajší účastník na strane odporkyne; v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník a koná sám za seba (§ 93 ods. 4 O.s.p.); v rámci realizácie svojich práv v konaní môže vedľajší účastník v rámci obrany proti návrhu vzniesť aj námietku premlčania; podľa názoru odvolacieho súdu keby zákonodarca mienil obmedziť postavenie vedľajšieho účastníka tak, že tento nemôže v konaní uplatňovať námietky vyplývajúce z hmotného práva, vyjadril by to rovnako ako v prípade prokurátora (§ 35 ods. 3 O.s.p.). Napokon samotné vznesenie námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporkyne navrhovateľ v odvolaní ani nenamietal. Odvolací súd síce zo spisu zistil, že navrhovateľ podal v priebehu konania námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v (skrátenom) konaní, o ktorej okresný súd osobitne nerozhodol, toto procesné pochybenie však nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.), pretože vedľajšie účastníctvo vedľajšieho účastníka na strane odporkyne plnohodnotne vzniklo už okamihom doručenia oznámenia o vstupe do konania súdu a námietku premlčania uplatneného nároku vzniesol vedľajší účastník až vo fáze konania po zrušení vydaného platobného rozkazu pre nemožnosť jeho doručenia do vlastných rúk odporkyne (§ 173 ods. 2 O.s.p.).

Nie je dôvodná ani námietka navrhovateľa ohľadne účinkov odstúpenia od spornej zmluvy, pretože v zmysle § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok; v poznámke k tomu ustanoveniu pritom zákonodarca odkazuje na ustanovenie § 48 Občianskeho zákonníka o odstúpení od zmluvy.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporkyne v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.), keď v dôsledku úspechu odporkyne v konaní vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na jej strane; proti

výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka navrhovateľ v podanom odvolaní nenamietal, preto v tomto smere odvolací súd tiež poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania vo vzťahu navrhovateľ a odporkyňa rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporkyňa bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej proti navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

O trovách odvolacieho konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporkyne rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal a v spojení s § 93 ods. 4 prvá a druhá veta O.s.p., podľa ktorého v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník; koná však iba sám za seba. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní popri odporkyňi v plnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania. Preto odvolací súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania v sume 83,34 €, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu v sume 61,41 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a daňou z pridanej hodnoty vo výške 20 % v sume 13,89 €, pretože právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne je jej platiteľom (č.l. 132 spisu); spolu trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v sume 83,34 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.